

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 245.768 van 15 oktober 2019
in de zaak A. 229.266/IX-9627**

In zake: Peter ROSSEELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tim De Ketelaere
kantoor houdend te 3000 Leuven
Bondgenotenlaan 155A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Mobiliteit
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacobowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 oktober 2019, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissingen van 20.09.2019 van de directeur-generaal ad interim van het directoraat-generaal luchtvaart van de FOD Mobiliteit en Vervoer, waarbij aan de heer Peter Rosseels wordt medegedeeld dat op basis van een negatief veiligheidsadvies van de Nationale Veiligheidsoverheid aan de luchthavenautoriteit van de luchthaven Brussel Airport wordt gevraagd
a) de aflevering van een luchthavenidentificatiebadge, te weigeren (ref. LA/SEC/KDU/2019-O-00658), en

b) om bij wijze van bewarende maatregel de luchthavenidentificatiebadge nr. 18512 tijdelijk te deactiveren (ref. LA/SEC/KDU/2019-O-00665)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 oktober 2019, om 10.30 uur.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tim De Ketelaere, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sinds 2004 werkzaam bij de nv Swissport Cargo Services Belgium op de luchthaven Brussels Airport. Daartoe is hem een luchthavenidentificatiebadge nr. 18512 toegekend.

3.2. Op 12 juni 2019 brengt de Nationale Veiligheidsoverheid een negatief veiligheidsadvies uit met betrekking tot verzoeker.

3.3. Met een aangetekende brief van 20 september 2019 zendt de directeur-generaal *ad interim* van het directoraat-generaal Luchtvaart van de federale overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (hierna: FOD Mobiliteit en Vervoer) het voormelde negatief veiligheidsadvies aan verzoeker en deelt hem mee dat op basis hiervan aan de luchthavenautoriteit van de luchthaven Brussels Airport gevraagd is om aan verzoeker “de aflevering van een luchthavenidentificatiebadge te weigeren”.

Eveneens met een aangetekende brief van 20 september 2019 deelt de directeur-generaal *ad interim* van het directoraat-generaal Luchtvaart van de FOD Mobiliteit en Vervoer aan verzoeker mee dat, gelet op het negatief veiligheidsadvies, aan de luchthaveninspectie van de luchthaven Brussels Airport is gevraagd om “bij wijze van bewarende maatregel [zijn] luchthavenidentificatiebadge nr. 18512 tijdelijk te deactiveren”.

Dat zijn de bestreden beslissingen.

3.4. Met een aangetekende brief van 27 september 2019 deelt de nv Swissport Cargo Services Belgium aan verzoeker mee dat zijn arbeidsovereenkomst tijdelijk wordt geschorst wegens overmacht.

3.5. Op 30 september 2019 stelt verzoeker beroep in bij het Beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen (hierna: het beroepsorgaan) tegen “het besluit van het directoraat-generaal luchtvaart dd. 20.09.2019 waarbij aan de heer Peter Rosseels ter kennis werd gebracht

- a) dat het directoraat-generaal aan de luchthavenautoriteit van de luchthaven Brussels Airport heeft gevraagd om de aflevering van een luchthavenidentificatiebadge te weigeren (ref. LA/SEC/KDU/2019-O-00658);
- b) dat de reeds afgeleverde luchthavenidentificatiebadge nr. 18512 tijdelijk wordt gedeactiveerd;

c) dat de Nationale Veiligheidsoverheid op 12.06.2019 een negatief veiligheidsadvies heeft uitgebracht (ref. LA/SEC/KDU/2019-O-00665)”.

Dat beroep is nog hangende.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Excepties opgeworpen door de verwerende partij

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

Exceptie wegens gebrek aan ontvankelijke middelen

5. Overeenkomstig artikel 4, § 3, van de wet van 11 december 1998 ‘tot oprichting van een beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen’ kan de persoon die “het voorwerp uitmaakt van een negatief veiligheidsadvies, [...] binnen acht dagen na ontvangst van het advies bij aangetekend schrijven het beroepsorgaan vatten”.

Met het beroepsorgaan wordt het in artikel 9bis, §§ 1 en 2, van de voornoemde wet van 11 december 1998 vermelde beroepsorgaan bedoeld dat een onafhankelijk en onpartijdig administratief rechtscollege is dat in laatste aanleg beslist in betwiste zaken (zie ook GwH 18 oktober 2006, nr. 151/2006).

Artikel 9bis, §§ 1 en 2, van de wet van 11 december 1998 luidt als volgt:

“§ 1. Het beroepsorgaan beraadslaagt bij meerderheid van stemmen binnen dertig dagen nadat het beroep inzake het veiligheidsadvies bij het beroepsorgaan aanhangig is gemaakt.

Het advies van het beroepsorgaan wordt met redenen omkleed. Het wordt, bij aangetekend schrijven, ter kennis gebracht van de eiser, van de administratieve overheid en van de veiligheidsoverheid. Art. 9, derde lid, is van toepassing op de kennisgeving aan de eiser.

Indien het beroepsorgaan het negatief veiligheidsadvies niet bevestigt, moet de administratieve overheid de redenen weergeven waarom zij het advies van het beroepsorgaan niet volgt. Zij deelt haar beslissing mee aan de betrokkene en zendt een afschrift over aan het beroepsorgaan en aan de veiligheidsoverheid.

De Koning bepaalt de termijnen en de nadere regels voor de kennisgevingen bedoeld in het tweede en derde lid.

§ 2. Wanneer de administratieve overheid zich bij de motivering van haar beslissing uitsluitend baseert op het advies van het beroepsorgaan, is deze beslissing niet vatbaar voor enig beroep.”

Het instellen van een specifiek beroepsorgaan voor zij die tegen een negatief veiligheidsadvies wensen op te komen, brengt met zich mee dat alleen dit beroepsorgaan hiervan kan kennisnemen. Het sluit de bevoegdheid van de Raad van State uit.

6.1. Door verzoeker worden tegen de bestreden beslissingen twee middelen aangevoerd.

6.2. In een eerste middel betwist verzoeker in wezen de motieven zoals die kunnen worden gelezen in het negatief veiligheidsadvies van de Nationale Veiligheidsoverheid. Hij stelt dat “[e]en advies, a fortiori een beslissing welke dit advies overneemt, welke zich beperkt tot louter abstracte algemeenheden, voorafnames en veronderstellingen, [...] kennelijk onredelijk [is]” en dat de “verwerende partij [...] niet op wettige wijze tot de bestreden beslissing [kon] komen”.

Uit de lezing van dat middel blijkt dat verzoeker uitsluitend inhoudelijke kritiek geeft op het negatieve veiligheidsattest en de motieven ervan poogt te weerleggen. Zoals hiervóór is vastgesteld, komt het alleen aan het beroepsorgaan toe om hiervan kennis te nemen.

6.3. In een tweede middel stelt verzoeker dat de verwerende partij haar beslissingen enkel steunt op het negatief veiligheidsadvies. Volgens verzoeker zou dit veiligheidsadvies echter niet gedateerd zijn, zou niet vermeld zijn dat de Nationale Veiligheidsoverheid collegiaal beslist heeft en zou het advies door een “niet-nader aangeduide persoon [...] ‘in opdracht’ van de voorzitter” ondertekend zijn, waardoor “de bestreden beslissingen op niets, minstens geen rechtsgeldig veiligheidsadvies [zijn] gesteund”.

Met zijn middel geeft verzoeker in essentie opnieuw kritiek op het negatief veiligheidsadvies. Meer bepaald betwist hij de externe wettigheid van dit advies. Ook wat een dergelijke kritiek betreft, komt het uitsluitend aan het beroepsorgaan toe om zich hierover uit te spreken.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat de Raad van State zonder rechtsmacht is om uitspraak te doen over de door verzoeker aangevoerde middelen. Deze exceptie vertoont derhalve voldoende ernst opdat ze in de huidige stand van het geding ambtshalve moet worden opgeworpen.

8. De vordering is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 oktober 2019, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin